

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnilstvo in ekspedicijska v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikovcove ulice št. 2.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrata: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 3, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 281.

V Ljubljani, v petek 9. decembra 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 7. decembra.

Liberški mestni odbor

Ves skupaj toliko ni vreden, kolikor se je včeraj in danes v državnem zboru zaradi njega potrošilo dragega časa in — denarja in za liberško mesto bi bilo gotovo bolje, da se ta zadeva ne bi bila spravila v javnost ter razpravljala očitno pred celim svetom.

Grof Taaffe je le nekaj dogodkov omenjal, zaradi katerih je bil mestni odbor liberški razpuščen, in nobeden govornikov se jih ni upal tajiti, ampak skušali so jih kolikor mogoče le opravičevati in izgovarjati.

Najbolj je zameriti levičarjem in zlasti njenemu voditelju Plenerju, da je brez vse potrebe sprožil tako dolgotrajno in dolgotrajno razpravo, ki stane davkoplačevalce okoli 8000 gld. Mislilo se je, da ima Plener Bog vé kaj povedati vladi, ker z njenim odgovorom ni bil zadovoljen, ali Plener je molčal in se mu še ni vredno zdelo poslušati, kaj drugi govoré. Sploh se je levičar kolikor mogoče izogibala tej razpravi in jo prepuščala nemškemu nacionalcem in svojim češkim privržencem. Ali še ti se niso dosti spuščali v reč samo in dr. Russ je le naznanjal, da hoče levičar pri ministerstvu notranjih zadev nasvetovati resolucijo, v kateri bo povdarjala, česa pogrša v ministrovem odgovoru. Tudi se je pritoževal, da je zadela liberški mestni odbor najhujša kazen, ne da bi se bili prej proti njemu rabili milejši pripomočki. Kakor se kaže, je dr. Russ jako površno čital ministrov odgovor, sicer bi bil vedel, da je bil mestni zbor liberški še le razpuščen, ko je bil prej že večkrat od namestništva zastopnik posvarjen. Razun tega priča od njega napovedane resolucija, da je bil predlog o razgovoru v istini nepotreben, ker bi se bila ta resolucija pri notranjem

ministerstvu lahko sprožila, ne da bi bila zbornica zaradi liberških prusakov zgubila dva dneva. Sicer pa žuga nevarnost, da se zaradi napovedane resolucije pri ministerstvu notranjih zadev zbudi nova razprava, ker ni verjeti, da bi mladočeški zastopniki molčali, ako se dotična resolucija obrača proti koristim naroda češkega.

Dr. Zucker in dr. Trojan sta že včeraj povdarjala, da se Čehom v nemških okrajih veliko huje godi, kakor Nemcem v okrajih čeških; omenjala sta tudi državnega prava češkega, o katerem je dr. Zucker celo rekel, da ga bodo Nemci v svoje lastno varstvo morda še iskali, pa ne našli.

Bivši liberški podžupan Prade si je prizadeval umivati mestni odbor in je vso krivdo zvrčal na Čeha. Ni mogel tajiti, da je bil v ljudskem kopališču v istini nabit napis: „Tukaj se sme le nemški govoriti“, vendar pa trdi, da s tem mestni odbor ni hotel Čehov odvrčati od kopališča. Tudi gledé pikelhaub, ki so jih morali nositi mestni stražniki, priznava istinitost, vendar se pa izgovarja, da te pikelhaube niso bile narejene po pruskem, ampak po ruskem kopitu.

Danes je v istem duhu govoril profesor Bendel in vladi očital, da meri z dvojno mero, ker so se o priliki praške razstave godile še huje reči, ne da bi bila vlada razpustila mestni zbor praški. Za njim je dr. Masaryk poprijel besedo in po pravici poudarjal, da zbornica prav za prav še zmerom tiči v splošni razpravi. Potem je statistično dokazoval, da Nemci nimajo nobenega vzroka, pritoževati se o zatiranju; Čehi hrepené le po ravnopravnosti obeh narodov, katere jim pa Nemci nečejo privoliti. Združena levičar torej nima pravice, imenovati se zmerno stranko, kar pričate Plenerjevi interpelaciji gledé mestnega zbora v Liberecih in gledé mizarskega pomočnika, ki so ga oprostili praški porotniki.

Se odločneje je Adamek zavračal Bendelove neslanosti, ki se je ponašal, da je nemška občina liberška češki manjšini sezidala palačam podobna šolska poslopja. Pojdite v Prago, rekel je Adamek, in oglejte si tam šolska poslopja, ki jih je praška občina sezidala za nemško manjšino. Potem se je pritoževal, da v Liberecih za češko šolo nastavlja učitelje, ki češki ne znajo govoriti, in da skušajo Nemci v svojih okrajih sploh zatreti češke manjšine. Za njim se je oglasil še Vašaty in je našteval celo vrsto pritožb, ki jih imajo češki prebivalci v Liberecih, za katere se pa vlada ni zmenila ter je mestni zbor še le razpustila, ko se je začela pritoževati politična nemška manjšina. Nemci sploh povsod zatirajo češke manjšine in vlada se ima odločiti, na katero stran se hoče nagniti, ali na desno, ali na levo; na levi zahtevajo nemško nadvlado, na desni le pravičnost; kdor hoče biti pravi avstrijski minister, mora biti pravičen tudi Slovonom in jim dovoliti enake postavne pravice z Nemci. Čehi se ne bodo pustili zatreti, voditelji levičarjev pa so le močitelj, ako ne spremené svoje politike. Grof Taaffe je moralno že odposloval in bi moral misliti na svojo poslednjo ministersko dolžnost.

Moré je tožil, da se za liberške zadeve petrati toliko dragega časa. Govorniki naj bi se raje ozirali po ubožnih hišicah in se spominjali pravih potreb našega ljudstva. V enakem smislu, samo veliko krepkeje je govoril dr. Lueger. Ko se tukaj pričkam, kdo ima prav, ali Nemci, ali Čehi, se siromaštvo čedalje bolj razširja med ljudstvom. Govornik ne vé, kdaj bode dovršena budgetna razprava in zakon gledé pridenja živil, to pa reče, da naj Bog poslancem odpusti greh, ker za tako delovanje ljudstvu iz žepa krađejo 10 gld. dijet. S tem sklepam, rekel je Lueger, in prosim gospode, da naj se poboljšajo.

Oglasili so se še Prade, Masaryk, Russ

LISTEK.

„Triumfator“.

V prihodnjem koncertu pevskega zbora „Glasbene Matice“ dne 15. grudna bode jedna važnejših točkov Weissova „Triumfator“, češka skladba za moški zbor in veliki orkester. Ker je skladba zelo dolga — poje se 35 minut, — in so besede precej težko umljive, ugodi se izvestno prijateljem glasbe, ki bodo prišli v deželno gledališče na koncert, ako se jim poda prilika, seznaniti se že prej s situacijo in z besedilom tega znamenitega glasbenega umotvora.

Skladba je slavošpev s starorimsko snovjo: opeva se slovesni spreved ali triumf, ki ga je praznoval leta 168. pred Kr. r. zmagalni vojskovodja L. Emilij Pavel, porušivši v bitki pri Pidni makedonsko kraljestvo.

Triumf sploh je bil v starem Rimu zlasti za svobodnih časov v predcesarski dobi najviša čast, katero je zmagovit vojskova mogel doseči. Bil je slovesen vhod v Rim in sijajen spreved po mestu, ko se je poveljnik z zmagačnimi svojimi četami povrnil z bojišča domov. Sel je spreved od Martovega polja na severozapadni strani starega Rima skozi porta triumphalis v circus Flaminius, od tam dalje skozi porta Carmentalis čez Velabrum v circus Maximus, od tam pa nazaj po sveti poti (via sacra)

čez glavni trg ali forum na kapitol v svetišče Jupitrovo. Na čelu so stopali vsi državni dostojanstveniki in starešinstvo v belih oblačilih, za njimi so se v dolgi vrsti nosile ali vozile sovražnikom uplenjene dragocenosti, slike osvojenih mest in imena poraženih rodov. Sledila je vrsta čisto belih bikov s pozlačenimi rogovi in ovenčanimi vratovi, namenjenih darovanju, za temi pa so šli z uklenjenimi rokami vsi imenitnejši ujetniki — tudi ujetniki so se namreč takoj po triumfu usmrtili kot žrtve. Na to so stopali v škriat oblečeni liktorji, noseč svoje butare z lavorjem ovite, okrog liktorjev pa so se vrstili peveci in godba. Zdaj je sledil triumfator sam: stal je na pozlačenem vozu, v kateri je bila uprežena četvorka belih konj, in obdan je bil od svojih otrok in sorodnikov. Obleko je imel škriatasto, z zlatimi lavorjevimi vejicami obšito, v desnici je držal lavorjevo vejico, v levi pa slonokoščeno žezlo z orlom na koncu. Nad njegovo glavo pa je držal služabnik zlato krono Jupitrovo, a neprestano mu je klical, naj se ne prevzame svoje sreče. Za vozom je stopala vsa zmagačna vojska, prepevaje bojne in zabavne pesni in neprestano vriskaje svoj radostni klic „evoe, io triumphe!“, kar je tisoč in tisočkrat odmevalo iz grl nepregledne ljudske množice ob straneh. Koder je šel spreved, tam so bila svetišča okrašena, in kadilo se je prižigalo v njih. Tako je dospel spreved na kapitol. Tam je v svetišču molil triumfator Jupitru zahvalno molitev, posvetil mu

del plena in daroval darilna živinčeta. Konec slavnosti je bila velika pojedina. Vse razun pojedine se je vršilo na državne stroške.

Take slavnosti niso bile prepogostne. Triumf se je smel dovoliti le onemu vojskovodji, ki je končal veliko vojno, pobil v jedni bitki najmanj 5000 sovražnikov in razširil meje rimskega ozemlja. In taka je bila z maga L. Emilija Pavla nad Makedonci pri Pidni l. 168. pred Kr. roj. Makedonska vojaka je bila da cela uničena, na bojišču je obležalo 20.000 sovražnikov, 11.000 pa jih je bilo vjetih, kralj Perzej je bežal s svojimi zakladi, a Rimljani so ga dohiteli in vjeli. Vrednost bojnega plena je znašala do 200 milijonov rimskih sestercejev ali v našem denarju 20 milijonov goldinarjev, tako da so se vsled tega Rimljanom davki od slej opustili. Nekdaj takó mogočno makedonsko kraljestvo je prenehalo biti.

Slavne zmage vreden je bil tudi Emilijev triumf. Stari zgodovinarji, sosebno Livij in Plutarh, nam pripovedujejo, da takó slovesnega spreveda do tedaj Rim še ni videl. Trajal je tri dni. Prvi dan je komaj zadoščal, da se je razkazalo 250 voz, obloženih s kipi in podobami. Drugi dan se je najprvo peljala nepregledna vrsta voz z nešteto množino vplenjenega orožja, na to pa je tri tisoč ljudi neslo 750 velikih posod, polnih samega srebrnega denarja. V vsaki posodi, katero so nosili po štirje močje, so bili po trije talenti (talent okoli

in A d a m e k za nekatere dejanske popravke, potem je predsednik naznanjal, da je razprava o liberalskih zadevah konec ter napovedal prihodnjo sejo za petek ob 11. uri dopoldne.

Zadnja seja poslaniške zbornice pred Božičem bo menda 17. t. m., prva seja po novem letu pa se prične 9. ali 10. januarja. Pred razhodom na počitnice reši zbornica še davčni provizorij za prvo četrtletje prihodnjega leta, ki ji ga vlada izroči v eni prihodnjih sej.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. decembra.

Notranje dežele.

Minister Kuenburg bajé vendar le pojde. Vse prizadevanje grofa Taaffeja, da bi ga obdržal v ministerstvu, je bilo zastoj. Levica je prehudo pritiskala na svojega pristaša, da bi mogel ostati. Ko bi ostal, bi moral prenehati biti član zedinjene levice, ali s tem bi pa zgubilo njegovo ministrovanje vsak pomen. On ni imel nobenega portfelja, pa tudi ni bil zastopnik nobenega naroda ali dežele, temveč le zastopnik jedne stranke, zato je pa mora iti, ako pretrga ta stranka dobre odnose z vlado. Pred večerjem opoldne je cesar Kuenburga vsprejel in njegov odstop se v kratkem v uradnem listu objavi. Ker je pa za ta portfelj dovoljen denar, bode lahko popolniti to mesto, ako se vlada kako pobota z levico. Kdo vé, če se mej parlamentarnimi počitnicami ne bodo vršila mej vlado in levico kaka pogajanja. Iz toženja liberalnih listov je itak vidno, da levica ni vesela položaja, v kateri je zagasila. Mislila je grofa Taaffeja s silo popolnoma potegniti na svojo stran, pa se jej ni posrečilo. Ko bi vlada le kako levicarjem pogladila pot, pa se jej bodo zopet približali. V prvi vrsti gré le za to, kako bi levica našla kako častno pot v vladen tabor.

Položaj je jako zamotan. V državnem zboru je vse nekako zbegano. Vsaka stranka dela le bolj politiko na svojo roko in nobena nič gotovega ne vé, kako o tem ali onem sodi kaka druga stranka. Najbolje se še drži Hohenwartov klub in Poljaki. Liberalci so jako klaverni. Mislili so, da si bodo pridobili simpatije prebivalstva, ko so se postavili po robu vladi, in tako nekako potlačili svoje nasprotnike naciionalce. Toda motili so se. Nekaj zapu je pač liberalcem došlo, ali ne mnogo. Nemškonoarodni listi so pa sedaj še le dobili pravo orožje, da bijejo po liberalcih, ki so bili tako kratkovidni, da so se dali od vlade na led zvoditi. Naciionalci bodo torej sedaj liberalce razkričali za slabe in kratkovidne politike. Ker prebivalstvo jim rajše verjame, bode naposled sedanja komedija le zedinjeno levico pripravila še bolj ob veljavo, posebno v Plenerjeve državniške sposobnosti bodo sami Nemci začeli dvomiti. Zaradi tega se desnici ni toliko bati sedanjih zmešnjav, samo držati se mora trdno in složno, pa jej levica ne bode mogla dosti škodovati.

Državnozbornski odseki poslednji čas kaj počasi delujejo. Vidi se, da na-nje vpliva čudna parlamentarna situacija. Posebno levica je v skrbeh zgubila vse veselje do delovanja, dočim so poprej bili levicarji v odsekih jako agilni. Vidi se, da bi radi, da se vse važnejše stvari zavlečejo, dokler se položaj popolnoma ne pojasni. — Gospodarski odsek

je v torek imel sejo. Posvetoval se je o začasnem vrenjenju trgovskih razmer s Španjko. Po kratki stvarni debati je odsek volil poročevalca. Pri tej volitvi se je pokazal spremenjen političen položaj. Ker je poprej o vseh podobnih predlogah poročal baron Schwegel, je bilo pričakovati, da bode tudi on poročevalec. Ker pa levica zadnji čas tako ruje proti Hohenwartovemu klubu, so pa konservativci in Poljaki mislili, da ne morejo voliti levicarja in so dali svoje glasove Poljaku Kozlovskemu. Po dovršeni volitvi so nekateri Poljaki se izrazili, da izid volitve nikakor ni naperjen proti osebi barona Schwegla, v katerega zmožnosti ne dvomijo. Torej so odločevali tukaj čisto politični nagibi.

Civilni zakon na Ogerskem. Ogerski katoličani vendar ne mislijo mirno držati rok, ko bi liberalci dalje ruvali proti cerkvi. Osnova se bode v kratkem odbor, ki bode nabiral podpise za adresu proti civilnemu zakonu na vladarja. V tej adresi bodo prosili kralja, da naj ne pritrdi, da bi se taka predloga, zbornici predložili in ne omadežuje Marijansko kraljestvo s civilnim zakonom, kateri je plod francoske revolucije. To adresu nesla bode posebna deputacija kralju. Vodil jo bode grof Zieby. Pričakuje se pa tudi, da bodo škofje storili kak odločen korak. Kakor se vidi, vzdramilo je liberalno rovanje tudi ogerske katolike iz njih letargije. Pričakujemo, da se že pri prihodnjih volitvah pokaže, da so še na Ogerskem možje, ki se ne dajo voditi od budimpeštanskih židov. Zeleti je, ker sicer bodo liberalci pravno in gmotno ugonobili Ogersko.

Vnanje države.

Novo ministerstvo na Francoskem. Zadeve bogočastja je novo ministerstvo uvrstilo v področje učnega ministerstva. V drugih državah pa navadno bogočastje spada pod učno ministerstvo, v Franciji se pa spreminja, včasih se izroči učnemu, včasih ministerstvu notranjih stvari ali pravosodnemu ministerstvu. — Z novim ministerstvom ni nobena stranka prav zadovoljna. V zbornici bode morda dobilo večino, pa le zategadel, ker sedaj ne kaže pomnoževati težkoč z novo ministersko krizo, ko že panamska afera vznemirja vse duhove. — Novi učni minister Dupuy je bil vseučilišni rektor v Aixu. Od 1885. leta je večkrat v zbornici poročal o budgetu učnega ministerstva in zatorej že nekaj pozna svoj posel. Novi trgovinski minister Siegfried je Alžajčan in je jako bogat. Bil je trgovec. Sedaj je upravni svetnik pri rusko-francoski banki. Po političnem prepričanju je mej radikalei in oportunisti. Drugi ministri so pa prejšnji, le portfelje so nekaj zamenjali.

Diplomatično zastopstvo nemških držav. Ko se je osnovalo nemško cesarstvo, so si obdržale posamične nemške države pravico, da smejo v inozemstvu imeti svoje zastopnike poleg zastopnikov nemškega cesarstva. Take zastopnike imele so pa le Bavarsko, Virtemberško, Saksonsko in Prusijo. Virtemberško pa sedaj hoče opustiti svoji poslanstvu v Peterburgu in na Dunaju. Virtemberžani bi že bili opustili ti poslanstvu, da ni pokojna kraljica Olga želela, da se ohrani diplomatsko zastopstvo v Peterburgu. Samo dunajskega poslanstva pa niso hoteli odpraviti, da bi se to napak ne tolmačilo. Ko tako Virtemberžani opuste diplomatski zastopništvi, je pričakovati, da je bodo posnemali tudi Bavarci, Saksonci in Prusi, in bodo potem le ostali zastopniki nemškega cesarstva. Ta poslanstva so itak malo potrebna in so se bila obdržala le zaradi tega, ker se partikularističen duh ni dal nakrat

iztrgati. Samo bavarsko zastopništvo pri Vatikanu je zeleti, da se ohrani, ker po večini protestantsko cesarstvo bi ne moglo tako dobro zastopati katoliške Bavarske.

Španija. Zaradi neredov pri madridski mestni upravi je prišlo do razpora mej ministri in konservativno stranko. Mnogi so nezadovoljni, da vlada ni z vso strogostjo posegla vmes in je le predolgo županu gledala skozi prste. Govori se, da zaradi tega pride do ministerske krize in pridejo liberalci na krmilo. — Na Španjskem si nekateri krogi prizadevajo, da bi napravili spravo mej karlisti in kraljevo hišo. Ta sprava naj bi se s tem napravila, da bi sin do Carlosa Jaimea vzel hčer Alfonza XIII. princesinjo Mercedes. Iz tega pa baje ne bode nič, brat don Carlosov Alfonz in pa vojvoda Madridski se ne odrečeta svojim pravicam. Omenjeno sporazumljenje pa bi bilo zeleti baš sedaj, ko se republikansko mišljenje jako razširja. Ako mej monarhisti ne bode jedinstvi, prav lahko na Španjskem monarhizem pride v nevarnost, kar bi pa ne ostalo brez vpliva na nekatere druge države.

Izvirni dopisi.

S Koroškega, dne 2. dec. („Res carinthiaca.“) V nas sedaj vlada znamenje koroškega nemčurko-liberalnega „parteitag“-a! A to znamenje je znamenje brezobzirnega boja zoper vse, kar pripada „inferiorni rasi“, kar ni obližnil svet blažene liberalne „kulture“. Kako se je vršila napoved boja, o tem je „Slovenec“ obširneje že poročal v štev. 269 do 273. Omenjalo se je tam, kako se je napadala poleg Slovencev i osrednja vlada ob navzočnosti premnogih, tudi višjih e. kr. uradnikov!

Značilno je za naše razmere, da je v izvoljenem „generalštabu“ za izvrševanje sklepov „parteitag“-a poleg več e. kr. notarjev itd. e. kr. deželne sodnije svetovalec Ferd. Steiner! — Da bi se volil kje kak učitelj v odbor kake slovenske posojilnice, kak huronski krik bi neki nastal po vsem nasprotnem taboru?!

Se-li smemo potem še čuditi, da je prišel uradnik prvi izvrševati sklepe onega strankarskega shoda. Storil je to e. kr. okrajni glavar celovški, g. baron Mac Nevin. Ta nositelj blažene nemške „kulture“ med Slovence, proslavil se je po svojem postopanju do Slovencev kot e. kr. okrajni glavar v Ljutomeru, a sedaj „osrečuje“ Slovence celovškega okrajnega glavarstva. Slovi tudi po svojem „finem“ uradnem slogu, radi katerega so ga baš nedavno ožigosale celovške „Fr. Stimmen“ in zoper kateri se je pritožil odbor „bauernbund“-a. Ta gospod tedaj se močno trudi, da pridobi mogočni majki Germaniji kolikor mogoče novih „sinov“, in posebno pazi, da bi po slovenskih šolah ne zmanjkalo toli hvalisane nemške kulture.

Pokazal je g. baron Mac Nevin svoje mišljenje in prizadevanje prav „odkritosrčno“ dne 22. nov. t. l. pri šolskem zapisovanju v Kotmarivasi nad Celovcem.

2400 gld.) Drugi nosilci so še nosili različne srebrne čaše, kupe, skledice, kotljičke i. dr. Tretji dan pa so šli na čelu spreveda trobentači, za njimi so praznično oblečeni mladeniči gnali 120 pitanih volov, ki so imeli pozlačene rogove, na to so nosilci nesli 77 posod zlatega denarja, v vsaki posodi po tri talente. Sledili so nosilci mnogovrstnih zlatih posod. Za temi se je uvrstil kraljevski voz Perzejev, za vozom so šli vjetniki: Bitis, sin trakiškega kralja Kotisa, Perzejevi otroci — dva sina in jedna hčerka — spremljani od mnogih vzgojiteljev in učiteljev. Ob tem pogledu nedolžnih otročičev plakalo je neki celo rimsko ljudstvo. Za svojimi otroki pa je šel sam nesrečni makedonski kralj Perzej s svojo ženo, spremljan od mnogih ljubljencev in zaupnikov. Za temi se je neslo 400 zlatih vencev, katere so bila grška in maloazijska mesta poslala zmagalcu v dar. Ob konci spreveda je bil Emilij sam na čelu zmagovitih svojih čet v vsem triumfatorskem lesku, kakor smo ga zgoraj opisali. — Ali v to slavnostno veselje se je mešala tudi bridka usoda. Izmed Emilijevih sinov je dvanajstletni umrl pet dni pred triumfom, štirinajstletni pa tri dni po triumfu. Wender je Emilij to nesrečo prenašal, čudovito se sam zatajeval: tolažbe je iskal v tem, da je bila domovina srečna. Vjeteza kralja Perzeja niso takoj po sprevodu usmrtili, kakor je bilo sicer običajno, ali že čez dve leti je umrl v ječi. Toliko nam pripoveduje zgodovina o tem triumfu. (Konec sledi.)

Knjige družbe sv. Mohorja za l. 1892.

VI. Koledar družbe svetega Mohorja za navadno leto 1893.

In kaj naj povemo v sestavku: Kardinal Miečislav Ledochovski, ali „Rdeči papež“ — Slován, Spis je v vsakem oziru izvrsten, bodisi gledé ljubeznivosti pripovedovanja, bodisi gledé pravilnosti pisave. Lepa slika, ki kaže slavnega Slovana, razveselila bo gotovo jednako čitatelje, kakor ljubeznive spis. — G. Janko Barle je že poznat Mohorjevim bralcem kot priobčevalec narodnega blaga. Letos pa priobčuje izvrsten spis: „K slovanskima razstavama na sever in jug“. Pripovedovanje je vseskozi zanimivo, nikjer médló, nikjer dolgočasno. Dobrodejna mladeniška živahnost preveva ves spis. Pisava je vseskozi vzgledna. Spis krasé in pojasnujejo lepe slike. — „Bog ne zapušča sirot.“ (Spisal J. Steklara.) Povest (bolje „slika“) ima gotovo lep namen: poučiti hoče z zgledom slovensko ljudstvo o resničnosti naslóvnega réka. Gledé izpeljave pa menimo, da je óno hipno spreobrnjenje akopuha-strijca le premalo motivirano. Da bi se bil strijc popreje tak skopuh, spreobrnil hipoma v takó blagega dobrotnika deklic edino le zastran tega, ker se je domači pes proti njima tako „vrlo“ vél, to — menimo — je nekam prisiljeno, nenaravno. Sicer je pa vse hvale vredna misel in trud g. pisatelja za prospék

družbin. — Vlani je nam prinesel Koledar sliko in životopis J. Virka, slovenskega pesnika; letošnji Koledar pa nas bliže seznanja z življenjem in delovanjem šolske sestre in pesnice slovenske Bonaventure Suhač. Pisatelj se je trudil, da nam je podal kolikor móči popolen životopis zaslužne pokojnice. Pisan je spis takó ljubeznivo, toplo, semtertje ganljivo, da ga rad beres dvakrát, trikrat, in ne bo te vzdolgočasil. — Razširjanje in plodno delovanje sv. katoliške cerkve v tujih dezelah nam prav z njemu lastno zanimivostjo opisuje g. dr. Križanič v svojem spisu: „Razgled po katoliških misijonih. Žal, da so izostale letos v tem delu slike. — Tudi spisi: „Solnčnica, prekornatna rastlina“, „Kako pokončavati drvesne ušice“, „Ali naj se sadje meri ali tehtá pri prodaji“ so ljudstvu primerni in poučljivi. „Črtice o zadnji ljudski štetvi“ in „poročilo o slovenskih posojilnicah“ bode našlo prav mnogo bralcev. Žalostne in vesele dogodbe domačih in tujih dežel je kratko pa vestno opisal že znani sestavljatelj teka oddelka, g. urednik Haderlap. — Na zadnjem listu prinaša Koledar tudi nekaj teka prerésnim in radovednim čitateljem.

Dokončali smo svoje poročilo. Z velikim veseljem znamenujemo vsako leto napredek pri družbinah knjigah, tako gleda vsebine posameznih spisov, kakor zlasti letos gleda čistejšega in lepšega jezika.

Koroški Slovenci smo navajeni, da se nas ne boža ravno z rokavicami, smo privajeni pravi trnjevi poti. Živeči od nekda v nekem „izjemnem stanju“, navajeni smo, da se merodajne osebe prav nič ne ozirajo na nas, da, da se niti ne ozirajo na zakon, kedar gre zoper Slovence! A kar je počenjal c. kr. okrajni glavar Mac Nevin dne 22. nov. v šolski hiši kotmarijski, daleč nadkriljuje vse naše dosedanje „izkušnje“ v tem oziru, in niti sanjati bi si ne dali, da je kaj takega mogoče v — ustavni državi, koje osnovne postavbe jamčijo ravnopravnost vsem narodnostim!

Po naredbah vis. c. kr. dež. šolskega sveta koroškega razdelila se je doslej dvorazredna ljudska šola v Kotmarivasi v dve enorazredni šoli: jedno slovensko in jedno dvojezično. Po ukazih iste šolske oblasti imajo se stariši šolo obiskajočih otrok izreči začetkom šolskega leta, v katero šolo hočejo pošiljati svoje otroke. To zapisovanje vršilo se je, kakor omenjeno, v Kotmarivasi dne 22. novembra tega leta.

A glej! Nemškutarjem one občine bil je ta dan naznanjen celih osem dnij prej, nego (narodnemu) županstvu! Naznanilo se je nemčurjem tudi, da pride g. okrajni glavar sam k zapisovanju. Bas zato menda pa so kar najizdatneje porabili čas, in kolikor le možno letali, lagali ter hujskali, da vlové čim več otrok za dvojezično (nemškutarsko) šolo.

K zapisovanju samemu prišli so od nemškutar-ske stranke i taki, kateri niti za šolo sposobnih otrok nima jo in taki, ki so kar na svojo roko zastopali druge, češ, da le-ti ne utegnejo priti! Okr. glavar zasmehoval je Slovence ter delal na vse krip-lje na to, da se nihče ne oglasi za slovensko šolo, kakor kažejo sledeči slučaji:

Ženski, ki se je izrekla za slovensko šolo, je rekel baron Mac Nevin: „Ali ste tudi vi tako neumná?“ — Drugo pa, koji ni hotelo v glavo iti, da nas bi mogla res le nemščina izveličati, je vprašal: „Li mislite, da pridete v pekel, če se podpišete za nemško šolo?“ — Res duhovita vprašanja!

Gosp. celovski okrajni glavar pokazal je tudi svoje temeljito jezikoslovno znanje, kajti „poučeval“ je strmeče kmete, da je „nova“ pismena slovenščina le „hrvaščina!“ in slovenske kmete, ki pošteno plačujejo svoje davke, a zato zahtevajo tudi svoje pravice, rotit, „da bi imeli taki, ki se za slovensko šolo, iti čez Ljubelj!“ Pou-darjal je, da se je kot okrajni glavar na Štajerskem sam „prepričal“, da se otroci v slovenskih šolah nič ne naučé, marveč jih zapuščajo kot — neumneži, in da bodo, predno mine deset let zopet prosili za nemške šole!

Gosp. baron je begal dalje slovenske kmete s povsem izmišljeno trditvijo, da hočejo Slovenci čisto slovensko šolo, v kateri o nemščini ne bo

*) Videti je, da je g. baron pri svojem šefu vrlo dobro hodil v nauke!

Konečne naj povemo le še dve želji, jedno glede zvanje oblike knjig, drugo pa glede notranje vsebine. Zvunajna oprava letošnjih knjig, zlasti Koledarja, Jeruzalemskega romarja in Domačega zdravnika, dela vso čast družbi; zlasti pohvalno moramo omenjati tudi popir, ki je prav dober in gotovo trpežen za dalje časa. Naj skrbi odbor vedno za tak papir, če tudi vemo, da veliko stane. Zato mu bodo hvaležni vsi udje. Kaj ko bi pa šla družba še korak dalje in jela izdajati le obrezane (broširane) knjige? Prepričani smo, da bi jih narod sé raje jemal v roke. In zato moramo skrbeti, da knjige ne pridejo le med ljudi, ampak da najdejo tudi dovolj bralcev. Prav iz tega vzroka, da nam-reč tudi širi veselje do branja mej ljudstvom, naj bi se podajalo tudi več pripovednega berila. Družba sama to čuti in zato izda prihodnje leto obširno izvirno povest „Na krivih potih“. Z vese-ljem bi segli udje tudi po izbranih pripovednih delih nekaterih starejših naših pisateljev; Ciglarjeve povesti n. pr. bi gotovo splošno ugajale.

Ne moremo si pa kaj, da ne bi sploh izrekli iskrene hvale in priznanje družbinemu odboru. S ponosom so se lahko kedaj ozirali Slovenci na Krnski grad, kjer so domači vojvode gospodovali vsem Slovincem, S ponosom se lahko oziramo tudi sedaj v Celovec, kjer družbin odbor nekako nadzoruje in vlada duševno naobrazbo vsega slo-venskega naroda, podajoč mu leto za letom toliko zdrave dušne hrane.

duha ne sluha! Na odločni ugovor vrliga kotmir-skega župana g. Mat. Prosek ar-ja, da je ob-činski zastop v svoji prošnji z dne 20. marca t. l. izrečno poudarjal in zahteval, naj se i nemščina poučuje kot učni predmet, rekel je okrajni glavar, da te prošnje ni dobil v roke! — Okr. glavar pa tudi ni dovolil, da bi se prebral prepis dotične prošnje in se ljudje tako poučili, za kaj se gre.

Potem izustil je okrajni glavar zopet, da se bode poučevalo nemščino po dve uri na teden, dasiravno je c. kr. deželni šolski svet izrečno za-ukazal, da se ima nemščina učiti po tri ure na teden! Odkod zopet to, da g. okrajni glavar, ki predseduje okr. šolskemu svetu, niti o dotičnih na-redbah in ukazih višjih šolskih oblastnij ni poučen? — Neresnico izrekel je g. baron tudi, rekši, da je šola že sedaj po dve leti slovenska. Odkod in kedaj neki!?

V navzočnosti g. vladnega zastopnika vršili so se tudi še drugi izgredi. Pristaši nemčurske stranke kričali so nad Slovenci: „Vi ste hujski kot ro-parji“, in kar je enakih „ljubeznivostij“. Okr. glavar je k temu — molčal!

Ker krika ni bilo konec in so nasprotniki vedno hujsje divjali, zapustili so navzoči Slovenci (nad 40 mož) šolsko hišo. Kaj so potem nemškutarji z okr. glavarjem vred ukrenili, ne vemo.

Še isti večer pa se je podal uzorni gosp. župan z jednim odbornikom k okr. glavarstvu, da sta vlo-žila v imenu slovenskih starišev pri istem gospodu okr. glavarju, ki je tako „nepristransko“ vodil za-pisovanje, protest zoper njegovo postopanje. V svoji pisarni izustil se je baron Mac Nevin še o družbi sv. Mohorja, češ, da izdaje „veleizdajske knjige“ (!!), in da je pred nekoliko časa drž. pravdnik moral neko knjigo konfiscirati! S takim natolcevanjem se dela na višjih mestih zoper nas!

To je suhi opis golih fakt (za koje jamči nad 20 mož) o postopanju g. okr. glavarja celovškega.

Ne bodemo izgubljali več besedij o nečuvanjem postopanju okrajnega glavarja celovškega nasproti Slovincem! Upamo, da se bo vse primerno poja-snilo — dal Bog, da z vapehom — na merodajnem mestu!

Vrlim in odločnim narodnjakom občine Kot-maravas pa izrekamo na na tem mestu svoje pri-znanje nad neustrašenim postopanjem! Slava!

So nam že oblastnejši gospodje kazali pot čez Ljubelj, in še živimo na koroških tleh! Zato pa prav nič ne dvomimo, da bode pretrpel naš narod i to silo, ko je prestal že toliko viharjev! Tudi ko-roški Slovan gre na dan, bodi g. c. kr. okrajnemu glavarju celovškemu in drugim drago, — ali ne!

Iz Rima, 5. decembra. (Raznoterosti.) Tukaj se je ohranila starodavna lepa navada, da odličnejši slušatelji gregorijanskega vseučilišča po dovršenih izpitih dobé darila. Tako so se darila de-lila dne 24. novembra; ob jednom so bili slovesno proglašeni mnogi bakalavreji, licencijati in doktorji. Na bogoslovskem oddelku je bilo proglašanih 43 bakalavrejev, 53 licencijatov in 48 doktorjev raznih narodnostij.

Mej doktorji najdem tudi slovanski imeni An-ton Mihelitič, Josip Platnar in Matej Novosel. Na pravoslovskem oddelku so bili imenovani 4 doktorji, 17 licencijatov in 30 bakalavrejev. Na modroslov-skem oddelku 26 doktorjev, 38 licencijatov in 68 bakalavrejev; mej doktorji sta Jos. Jurič in Andrej Gajdaček. Slavnost se je vršila v cerkvi sv. Igna-cija v navzočnosti kardinala V. Vannutelli-ja, mno-gih škofov in prelator. Najodličnejši je bil Josip Hilfrich iz Germanika, rodod iz škofije limburške, ki je bil izbran od 900 slušateljev tega vseučilišča, da je v javni seji pred mnogimi kardinali, prelati in dru-gimi duhovniki delal disputacijo „De universali theo-logia“ v 276 tezah. Bil je vsprejet v avdienci od sv. očeta, ki so mu izjemoma kot gojencu germa-nika dali zlato svetinjo.

Neki listi so bili raznesli govorico, da so sveti oče umrli. To vest se je bržčas izmišljila. Sinodi sem imel priliko, biti v družbi avstrijskega avditorja „sacrae rotae“, mnsgr. de Montel-a, ki je bil dne 3. t. m. od 6. do 8. ure pri sv. očetu in videl, da so z ozirom na visoko starost zdravi in veseli.

Vreme je že nekaj dni jako neprijazno in raz-merno hladno. Dežuje polagoma ves čas. V sobah pogrešamo toplib Liga + 57.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. decembra.

(Nov proš mariborski.) Papež Leon XIII. je imenoval protonotarja in stolnega dekana preč. go-spoda Ign. Orožen-a za prošta stolne cerkve v Mariboru.

(Celjska petindvajsetletnica) ali 25 let samo-upravnega obstoja celjske občine in mesta proslav-ljali so ondotne nemške korifeje v sredo z velikim „pompom“. Banketa sta se udeležila tudi g. dr. Sa-jovie in gimn. ravnatelj g. Končnik ter imela govore. Županu dr. Neckermannu, ki županuje ne-prestano vže od 1870. leta, vročila se je tem po-vodom diploma častnega meščanstva. A tudi Slo-venci celjski dobro pomnijo njega protislovensko županovanje, za kojega se je skoval dvakrat protest zoper jezikovno ravnopravnost na dvojezičnih srednjih šolah, dalje zoper slovenske napise na železniških postajah pod Mariborom, zoper imenovanje sloven-skega beleznika v Celju. Za Neckermannovega žu-panovanja se je odtrgala mestna občina iz področja slovenskega okrajnega zastopništva.

(Čitalnica ljubljanska.) Prihodnjo nedeljo, 11. dan decembra, se bodo razkazovale čitalniškim društvenikom megle ne p o d o b e. Zbirka podob je zelo bogata in raznovrstna. Nadejati se je torej od strani občinstva veliko zanimanja in mnogobrojne udeležbe. Začetek ob osmih zvečer. O d b o r.

(Častno občanstvo.) Od sv. Gregorja se nam piše 6. decembra: V občinski seji dne 5. decembra t. l. je vrli župan šentgregorski g. Fr. Jaklič pred-lagal, naj občinski zbor izvoli prevzvišenega knezo-škofa ljubljanskega zaradi truda in skrbi, katere ob vsaki priliki kaže za dušni in telesni blagor svojih vernikov in zlasti zaradi zaslug za I. slov. katoliški shod imenovati častnim občanom. Občinski zbor je to izvolitev soglasno in z navdušenjem sprejel.

(Iz Vinice) se nam poroča: Sv. Andreja dan je naš občinski odbor soglasno sklenil, odposlati udanostno izjavo prevz. g. knezoškofu v Ljubljano. Navzočih je bilo pri seji z županom 21 občinskih mož. — Dne 3. decembra umrla je tukaj Marija König, mati viniškega č. g. župnika. Rojena je bila leta 1807. Dne 13. novembra, ko se je od nas proslavljala č. g. Anton Hribar, bila je še v cerkvi. Po kratki bolezni, previdena s sv. zakramenti, pa je mirno zaspala v Gospodu. Pokojna mati je po-znala dva pota, v cerkev in na delo. Naj torej sedaj počiva v miru. Priporoča se v pobožni spomin.

(Odborova seja Matice Slovenske.) Vabilo na XCIII. odborovo skupščino „Matice Slovenske“ v soboto dne 17. t. m. ob 5. uri popoldne v društ-veni hiši na Kongresnem Trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o XCII. odborovi seji. 2. Na-znanila predsedništva. 3. Poročilo gospodarskega odseka (bišne zadeve, Knezova zapuščina itd.). 4. Po-ročilo književnega odseka (društvene in založne knjige itd.). 5. Poročilo tajnikovo. 6. Posameznosti.

(Iz Polja) se nam poroča, da bode imeli v Polju dne 12. t. m. občinske volitve. Najbrže da bodo zelo živahne, ker sta sedaj v občini dve stranki, jedna za dosedanjega župana, druga proti njemu, obe pa za občinske volitve zelo delavni. Mi nečemo razburjenosti med strankama še množiti, zato ne objavimo dopisa v celoti, marveč le izrazimo željo, naj se občinska volitev tako izvrši, kakor je najboljša za lepo poljsko občino.

(Južna železnica) je imela v 48. tednu t. l. 811.975 glđ. prejemkov, torej 21.329 glđ. več, nego v tej dobi vlani.

(Umrli) je dne 4. decembra v Lovosicah na Češkem g. Anton Tschinkel, šef ljubljanske tvrdke „Avg. Tschinklovi sinovi“, veleindustrijec in tovarnar, v 81. letu svoje dobe. Pogreb je bil v sredo popoldne v Lovosicah.

(Akademična podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu) priredi dne 10. t. m. v restavraciji „Zum goldenen Löwen“ v „Mariahilfergasse“ svoje letno zborovanje. Na dnevnem redu je poročilo starega odbora in volitev novega. Pri zabavnem delu bodo pevec in tamburaši akademičnega društva „Triglav-a“ sodelovali.

(Vojaska vest.) Tekom meseca decembra pri-peljal se bo v Ljubljano generalni nadzornik pehote, gosp. fem. Avg. baron König, ogledovat naše vojsstvo.

(Slovanske pevsko društvo na Dunaju), ki ob-stoji 32. leto, razposilja ravnokar vabila k velikemu adventnemu koncertu, ki bode v soboto, dne

10. decembra t. l., v dvorani Bonacher-jevi pod vodstvom pevovodje g. A. Buchte in prijaznim sodelovanjem hrvatske umetnice Marine pl. Gvozdaniceve in srbske umetnice Mile Stefanovičeve. — Vspored: I. del: 1. Werbicki M.: „Kto za nami, Bog za njim“, maloruski moški zbor; 2. Zajc Iv. pl.: a) „Zastavicam“, b) „Hajd u kolo“, pje gospd. Gvordanovičeva; 3. Ant Nedved: a) „Naša zvezda“, b) „Vijoličin vonj“, mešana zbor slovenska; 4. a) Chopin-Sarasate: „Nocturne“, b) Nešvera: „Hkolebavka“, c) Wienrawski H.: „Dudziarz“, igra na goslih Mila pl. Stefanović; 5. Weiss A.: „Ty naše hodiny“, b) „Stary zahradnik“, c) „Nehnevaj se“, mešani zbor češki; 6. a) Horejšek V.: „Jadna draga“, srbski moški zbor, b) Prochazka L.: „Pomilovani“, češki zbor, pje oži moški zbor; 7. a) Moniuszko Stan. pl.: „Kozak“, poljski četverospjev; b) „Bozloučeni“, češki četverospjev; 8. Iv. pl. Zajc: „More“, hrvatski simfonijski zbor s spremljevanjem c. in kr. vojaške godbe. II. del: Koncert c. in kr. vojaške godbe. Na ta lep koncert opozarjamo na Dunaju živeče Slovence.

(Iz Sarajeva) dne 6. decembra: V naglici Vam poročam, da je včeraj popoldne prominol naš župan Mustafa Bej Fadil Pašić v 60. letu svoje dobe, zadet od srčnega mrtvouda, v trenutju, ko je predsedoval v mestnem zastopu seji. Rajnik je bil po vsi Bosni in Hercegovini jako popularna oseba in je imel povodom avstrijske okupacije veliko vlogo. Se pred zasedanjem Bosne je Pašić županil v Sarajevu in je s svojim velikim vplivom in ugledom dokaj pripomogel v hitro in popolno pomirjenje razburjene dežele. Cesar je Pašića radi njegovih mnogobrojnih zaslug odlikoval z redom železne krone II. razreda in komturnim križem Fran Josipovega reda. Rajnik je bil jeden najimovitejših posestnikov v Bosni, a tudi tam na Dunaju so ga dobro poznali. Često je tja potoval v svojih poslih in vse je občudovalo njega impozantno postavo in krasno narodno nočo. Pogreb se je vršil danes; udeležba je bila ogromna, zastopana so bila vsa veroizpovedanja in narodnosti. Za krsto so šli v sprevodu fem. baron Appel na čelu generalitete in civilni aditus baron Kučera z uradniki. Radi visokega verskega dostojanstva med mohamedanci položili so njegovo truplo na dvoru „Begove mošeje“ v rakev. W.

(Umrl) je č. g. Mart. Godina, vpok. župnik pri Sv. Marjeti poleg Rimskih toplic, dne 4. decembra v 73. letu svojega življenja. Naj v miru počiva!

(Požari gledišč.) Jutri 8. decembra bode 11 let, kar je strašni požar uničil dunajsko gledišče na Ringu. Od 8. decembra 1891 je požar ali popolnem uničil ali pa vsaj hudo poškodoval 32 gledišč in panoram. — Na Dunaju je 28. aprila zgorela velikanska slika Piglhajmova, Jeruzalem in križanje Gospodovo. Največ ljudi se je ponesrečilo 28. aprila v Filadelfiji, kjer je pogorelo glavno gledišče; 11 oseb je bilo mrtvih in 70 poškodovanih.

Telegrami.

Dunaj, 8. decembra. Prestolonaslednik rumunski se je danes zvečer pripeljal iz Budimpešte semkaj in takoj dalje odpotoval v Sigmaringen.

Dunaj, 8. decembra. Predsedstvo društva za pobijanje protisemitizma je danes iz-

ročilo predsedniku zbornice poslancev prošnjo, da bi zabranil protisemitske izgrede v zbornici. Predsednik je izjavil, da obžaluje izgrede, da pa po sedanjem zborničnem redu ne more strožje postopati.

Dunaj, 9. decembra. Dipauly odločno zavrača mej odobravanjem protisemitov in centruma vlogo društva za pobijanje protisemitizma na predsednika zbornice kot vmešavanje v notranje parlamentarne zadeve.

Budimpešta, 8. decembra. Veliki viharji s snegom so v Budimpešti, Košicah, Ostrogonu in Temešvaru. Na več železnica promet ustavljen. Po cestah leži po seženi debel sneg.

Pariz, 8. decembra. Drugi mesec bodo imeli monarhisti shod, da protestujejo proti sleparijam pri panamski družbi.

Pariz, 8. decembra. V zbornici se je prečitala vladna izjava, da hoče nadaljevati notranjo in vladno politiko, katero je odobrila zbornica. Pri posvetovanju o Hubbar-dovi interpelaciji zastran panamske afere vsprejel se je s 306 proti 104 glasom dnevni red, s katerim se je izrekla vladi za-upnica.

Peterburg, 8. decembra. Oblastva zasledila so novo revolucionarno zvezo; mej njimi je več častnikov in dijakov.

London, 8. decembra. Kitajski uradnik se je izjavil, da v svoje varstvo morajo Kitajci prisvojiti Aličur-Pamir.

Filadelfija, 8. decembra. Pogorelo je velikansko poslopje, v katerem je vredništvo in tiskarna časopisa „Philadelphia Ledger“.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mobitne na 24 ur
OPAZOVANJA	termometra v m m	termometra po Celsiusu			
7. u. jut.	729.0	-3.0	sl. zap.	del. jasno	
7. u. pop.	730.3	-1.2	sl. zap.	jasno	0:00
9. u. zveč.	732.4	-3.8	„	megla	
7. u. jut.	735.4	-12.2	brezv.	megla	
8. u. pop.	736.2	5.2	sl. zapad	jasno	0:00
9. u. zveč.	737.5	9.4	„	„	

Srednja temperatura obeh dni -1.9° in -8.9°, oziroma ravno, in za 8.6° pod normalom.

Katoliška tiskarna
priporočila raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Primarij
dr. Vinko Gregorič
javlja, da
se je vrnil v Ljubljano.
Ordinira na Dunajski cesti 3
vsak dan od 2. do 4. ure popoldan izimši
nedelje in praznike. 568 5-4

Dunajska borza.

Dne 9. decembra.

Papirna renta 5%, 10% davka	97 gld. 80 kr.
Srebrna renta 5%, 10% davka	97 „ 35 „
Zlata renta 4%, davka prosta	116 „ 20 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 60 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	980 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	312 „ 20 „
London, 10 funtov strl.	120 „ 15 „
Napoleonodor (20 fr.)	9 „ 57 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemških mark 100	59 „ 05 „

Dne 7. decembra.

Ogerska zlata renta 4%	113 gld. 85 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 55 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	141 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	155 „ 25 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	188 „ 70 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 40 „
Zastavna pisma	100 „ 40 „
Kreditne srečke „100 gld.“	193 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	65 „ 75 „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	— gld. — kr.
Avstr. rubežega križna srečke, 10 gld.	17 „ 70 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	65 „ 75 „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	58 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2800	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	92 „ 25 „
Papirni rubelj	1 „ 18 1/2 „
Laških lir 100	— „ — „

List „Mercur“.

Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirih, vaznih dogodkih na go-spodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Světi pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljateljico vred gld. 2.60.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Žrebanje dne 2. januarja.

Dunajske komunalne promese

à gld. 3 1/4 in 50 kr. kolek.

Glavni dobiček 200.000 gld. avstr. velj.

Kreditne promese

à gld. 4 1/4 in 50 kr. kolek.

Glavni dobiček 150.000 gld. av. v.

Obe vkupe le 8 1/4 goldinarja.